

# BURGERWELZIJN

Telefoon 337.67

Drukkers-Uitgevers A. &amp; L. FOCKENIER, 11, Zilverstraat, Brugge

Postcheck 3720

## Slachtoffers eener Mijn.

Twee onzer stadsgenooten, de Hoeren Fernand Mullaert, 33 jaar oud, reserve-luitenant bij de Genie en Maurits Couvreur, 37 jaar, militaire arbeider, waren Vrijdag morgen aan het opruimen van landmijnen te Wenduine, toen een mijn ontplofte. Beide werden op den slag gedood.

M. Mullaert laat eene weduwe na met een kind van 2 1/2 jaar oud. Zijne begraafing had Dinsdag 11, onder een grooten toeloop plaats.



**FERNAND MULLAERT**

Er zijn deugden in den mensch, die dan eerst tot hun recht komen, als de dood ons den held heeft ontnomen.

Fernand Mullaert was een held en zal als een held in onze herinnering blijven voortleven.

Van af zijn prille jeugd begreep hij, dat het leven voor hem, meer dan voor anderen, een harde strijd zou wezen, dat hij zich alleen door werken tot dien rang zou kunnen opvoeren, welken hij zich van toen af voorgenomen had te bereiken.

Hij was steeds een stille jongen, beziel met een echte, zedelijke maan-

bewust van zijn kunde als ingenieur, nam hij de gevaarlijkste opdrachten ter hand, niet duldende, dat minderen maar eenigszins iets zouden wagen of uitvoeren, waarvoor hij zelf in staat was.

In zijn onbegrensde liefde voor zijn land bracht hij het offer van zijn jeugdige leven.

Na dit offer is volbracht, begrijpt men eerst ten volle wat voor een stille held, de edele Fernand was.

Hij is niet meer, maar meer dan tijdens zijn leven leeft hij in ons. Als voorbeeld van stille deugd, als toonbeeld van Vaderlandsliefde, zal hij blijven voortbestaan in het leger, dat hem zoo waardevol begeleidde naar zijn laatste rustplaats. In de school, die hem haar gehechtheid en haar dankbaarheid zoo mild bewees, hem onder bloemen en kronen ten grave leidde, zal hij blijven voortleven, zal hij besproken worden en aangeleerd als voorbeeld van deze en komende generaties.

Het Vaderland en Brugge betreuren een held te meer!

God weze zijn ziele genadig en schenke hem het eeuwige leven.

Aan zijn goede moeder, aan zijn edele echtgenote, aan zijn kindje, aan gansch zijn familie bieden wij onze oprecht, kristelijke deelneming aan. Met hen bewonen wij hun heldhaftigen zoon, echtgenoot, vader en familielid en bidden opdat God hem verleene het hoogste geluk van het hiernamaals. V. E.



kracht, waarmede alleen heiden, zooals hij begunstigd zijn.

In tijden van zielestrijd opende hij zijn hart aan dezen, in wien hij een volkomen vertrouwen had. Toen sprak hij gebed en de sterkte, die hij er in vond, naast den troost dien het hem gaf. Want ofschoon hij voor den godsdienst geen groot uiterlijk vertoon overhad, was hij in den grond van zijn wezen een goed en oprecht kristen mensch.

Na aan de Universiteit van Gent schitterende studies te hebben gedaan en het diploma van bouwkundig ingenieur te hebben behaald voelde hij zich getrokken tot het onderwijs, tot de opvoeding van de jeugd.

In zijn edelmoedig hart was plaats voor iedereen. De opkomende jeugd vooral was hij genegen. Hij gaf haar het beste van zijn ziel en zijn innerlijke, rijke gaven. Hij wou al zijn leerlingen zoo goed en zoo edel maken als hij zelf in hooge mate was.

In hem verliest de jeugd niet alleen een goeden leeraar, doch tevens een waren vriend en een besten opleider.

Zijn idealistisch betrachtingen omvatte meer dan die enkele offergave van zichzelf.

Het Vaderland dienen was voor hem een heilige zaak dienen.

Als reserve-luitenant van de genie was hij gedurende de mobilisatie en den oorlog meer dan het vertrouwen waardig geworden van zijn oversten. Zijn man-schappen erkenden in hem niet alleenlijk een officier, maar wel den officier naar hun gading, die voor hen, door zijn wetenschap en zijn vriendelijken omgang, de officier was, die hen leiden kon.

Tijdens de bezetting bleef hij zijn Vaderland trouw. In de zwijgzaamheid hem eigen werkte hij als dapperer onder de dappersten mee om het uit zijn boeien te verlossen.

Zoo haast de bevrijding werkelijkheid was geworden, kwam hij uit zijn schelp zonder eenig praalvertoon, zonder eenig schijn van zelfvoldaanheid of eisch op lof en roem Hij bleef, wat hij steeds was geweest: de zichzelf-verloochenende dienaar van zijn land. Zich bewond-



**MAURITS COUVREUR**

Er is geen edeler daad dan te sterven in de vervulling van zijn taak, voor het gemeenebest, voor 't heil van 't Vaderland!

Een kleine en nederige wordt groot, wanneer hij, zooals Maurits Couvreur, de daad stelt zooals hij ze stelde ten koste van zijn leven.

In gewilligen eenvoud, bezield met de groote gave van gehoorzaamheid aan het opgelegde order, volbracht hij zonder dralen den gevaarlijken plicht. Vergelend zichzelf en allen, die hem dierbaar waren, stond Maurits Couvreur aan de zijde van zijn luitenant Fernand Mullaert.

Het land zulveren van het gevaarlijkste oorlogstuig, dat de bezetter in zijn onmenselijke wraak- en vernielingszucht hier had achtergelaten, had hij zich tot plicht gerekend.

Eerbiedig ontblooten wij het hoofd voor zijn stoffelijke overblijfselen. In hem begroeten en erkennen wij een held in den waren zin van het woord. Met de zijnen, aan wie wij onze genegene, kristelijke rouwbetuiging aanbieden, bidden wij, opdat God hem de eeuwige zaligheid verleene.

Zijn nagedachtenis zal blijven voortbestaan niet alleenlijk onder de zijnen en allen die hem kenden en beminden, doch ook onder allen, die maar eenigszins hun land liefhebben.

Hij strekke tot voorbeeld van de jongeren en wekke de lauwen op tot de daad!

Maurits Couvreur, gestorven als held, U vergeet het Vaderland niet, noch het nageslacht!

V. E.  
Zondag 8 October, om 10 uur, in de parochiale kerk van St. Andries, een rouwmissie ter nagedachtenis van Maurits Couvreur, met afdeeling van gedachtenissen